

ادامه از صفحه اول

تامل در «فاز دوم»

ایمن رقم در فاز اول هدفمندی یارانه‌ها ۲۸هزارمیلیاردتومان بود در حالی‌که دولت در فاز دوم، این رقم را ۱/۹۵هزارمیلیاردتومان پیش‌بینی کرده است.

به عبارت دیگر درآمد دولت از افزایش قیمت حامل‌های انرژی در فاز دوم حدودا ۲۴هزارمیلیاردتومان بیشتر از فاز اول است. در تبصره ۲۱ لایحه بودجه ۹۳، ارقام به صورت کلی آورده شده و جزئیات آن به هیچ عنوان مشخص نیست. در گزارش تلفیق تنها قید شده که قیمت حامل‌های انرژی به طور میانگین ۳۳درصد افزایش می‌یابد و افزایش قیمت تک‌تک حامل‌های انرژی از جمله بنزین، گاز، گازوئیل و... به‌هیچ عنوان مشخص نشده است.

آنچه امروز در صحن علنی مجلس بررسی شد، دو پیام را به همراه داشت؛ نخست، دولت تا پایان خرداد ۹۳ نقاط ضعف فاز اول هدفمندی یارانه‌ها را مشخص کند و دوم، دولت در لایحه مجددی ابعاد مشخص‌تری از افزایش قیمت حامل‌های انرژی را ارائه دهد. به عبارت دیگر، با این اقدام مجلس، شاهد تنفس سهم‌هه مجددی در سال ۹۳ شدیم تا دولت در لایحه جداگانه‌ای جزئیات بیشتری از قیمت حامل‌های انرژی را ارائه کند.

اما ذکر چند نکته در این بین ضروری است. نخست، هدفمندی یارانه‌ها نمی‌تواند متوقف شود و دوم، اصلاح قیمت‌ها امری اجتناب‌ناپذیر است. حجم یارانه‌های پرداختی در حال حاضر بسیار بیشتر از زمان اجرای فاز اول یارانه‌هاست.

با این تفاوت که علاوه بر یارانه پنهان، یارانه آشکاری پرداخت می‌شود که ماهانه معادل سه‌هزارمیلیاردتومان است. سوم، هنوز هم همه مردم یارانه می‌گیرند که این موضوع باید اصلاح شود و تنها کسانی باید یارانه بگیرند که جزو دهک‌های کم‌درآمد و به‌ویژه تحت‌پوشش نهادهای امدادی و حمایتی قرار دارند.

نکته یابانی در این زمینه این است که دولت‌های دهم و یازدهم در قانون بودجه سال جاری اجازه داشتند، قیمت حامل‌های انرژی را ۳۸درصدافزایش دهند اما هیچ‌یک از آنها زیربار اجرای آن نرفتند و تنها دلیل آن شوک قیمتی ناشی از افزایش قیمت حامل‌های انرژی بود که تورم را تشدید می‌کرد. از این‌رو، هرچه فاز دوم با کار کارشناسی بیشتری اجرا شود به نفع دولت و مردم خواهد بود.

شرق: «اگر» دریافت شد هنوز پژواک صدای «روحانی» فرونکشیده بود که صدای مخالفانش برخاست. مخاطبان حرف‌های «روحانی» بی‌آنکه او نامی از آنها برده باشد، پیغام را دریافت کردند. روز گذشته رئیس‌جمهوری بسان روزهای گرم انتخابات در میان دانشگاهیان حاضر در دانشگاه «شهید بهشتی» سخن گفت. حرف‌هایش را با تریبک دهه فجر و نقش دانشگاهیان در پیروزی انقلاب آغاز کرد. از سکوت دانشگاهیان، پرحرفی کم‌سواده، انزوی دانشجویان، از اینکه برخی خود را متولی همه‌چیز می‌دانند و به همه شک دارند، از کارهای جناحی و دست‌برداشتن از «اتفاقی» که گذشته، انتقاد کرد و با دانشگاهیان برای آشتی، کمک به دولت و سرانجام شایسته‌سالاری «هم‌قسم» شد. او تنها جمله‌ای که بر زبان نیلورد، این بود: «من سرهنگ نیستم» اما هنوز روحانی از روی «سن» پایین نیامده بود که اولین صدای مخالف بلند شد. «حمید رسایی»، نماینده مردم تهران در تذکری به رئیس‌جمهوری از آنچه «ادبیات نامناسب روحانی خطاب به منتقدان توافقمه‌زنو» خواند، انتقاد کرد و گفت: «برخی از علما، نخبگان دانشگاهی و نمایندگان مجلس از این توافقمه‌اند انتقاد می‌کنند.» «زهره طیب‌زاده‌نوری»، از نمایندگان نزدیک به جبهه پایداری در تذکری به رئیس‌جمهوری گفت که «آیا قید دانشجو برای کسانی که فعالیت ضدنظام و فسادهای اخلاقی داشتند برآث از فعالیت‌های او می‌شود؟» «ایرئونات»، نماینده بروجرد و «رحمان‌دوست»، نماینده تهران نیز در تذکری به رئیس‌جمهور خواستار جلوگیری از سخنان تفرقه افکنانه و کنترل این سخنان شدند. «کرمی قدوسی»، نماینده مشهد و دیگر عضو جبهه پایداری نیز در تذکری به وزیر علوم خواستار «جلوگیری از احیای انجمن‌های مسالمدار سیاسی و برگزاری ار دوهای مختلف در دانشگاه‌ها و همچنین برگزاری کنسرت‌ها در محیط‌های علمی» شد. «مهرداد پدراش»، دیگر نماینده اصولگرای مجلس هم گفته: «ما بی‌مسوادیم و سواد شما هم در نحوه توزیع سید کالا نمایان شده.» اکنون باید منتظر ماند و دید که ندای یازی‌طلبی رئیس‌جمهوری در میان دانشگاهیان پژواکی می‌یابد؟ به گزارش «ایسنا»، رئیس‌جمهوری با بیان اینکه «علم، رمز نمی‌شناسد»، گفت: «تحقیق، خط قرمزهایی را که امروز در جامعه ما معمول است، نمی‌شناسد. خط قرمز علم و تحقیق منافع و مصالح ملی و خواست و نیاز مردم است؛ البته برخی از آنها قرمز قرمز نیست بلکه خطر راهنما هستند»

روحانی با انتقاد از اینکه «اچرا نباید بتوانیم یک نظر علمی را در دانشگاه بیان کنیم»، افزود: «اچرا در علوم انسانی، حقوق، علوم سیاسی، اقتصاد و علوم اجتماعی رشد نمی‌کنیم و صاحب‌نظر نیستیم ولی در ژنتیک، شیه‌سازی و انرژی‌های نو پیشرفت می‌کنیم؟ علت آن است که ما در شیمی، فیزیک و علومی اینچنینی خط قرمزی نداریم و راحت می‌توان نظرات را بیان

کرد ولی در علوم سیاسی و مسایل آن، گویی به‌منظر می‌رسد که باید هشت چشم داشته باشیم، ولی ما هشت چشم نداریم، دو چشم داریم و فقط روبه‌رو را می‌بینیم. خدانود دو چشم بیشتر به ما نداده است. ما روبه‌رو یعنی آینده و منافع ملت را باید ببینیم نه اینکه برگردیم و پشت‌سر را نگاه کنیم یا فقط راست، چپ، زمین و آسمان را نگاه کنیم؛ اینها کافی نیست.»

شما چه کاره هستید که خود را متولی همه‌چیز می‌دانید؟ او بیا بیسان اینکه «این دولت محیط امن برای دانشگاه می‌پسندد»، افزود: «محیط امن، یعنی همه‌احساس امنیت کنند. ما باید فضا را برای رشد علمی دانشجویان فراهم کنیم تا بتوانند در رشته‌های مختلف تحقیقات لازم را انجام دهند و صاحب‌نظر شوند.» رئیس‌جمهوری ادامه داد: «البته تمام دانشجویان، اساتید ما، انقلاب و کشور را دوست دارند. فرهنگ‌مان و اسلام را دوست دارند ولی یک عده شده‌اند متولی و به همه مردم مشکوک شده‌اند. یعنی همه مردم مورد تردید و شک هستند»، روحانی «خطاب به کسانی که خود را متولی همه‌چیز می‌دانند»، گفت: «شما چه کاره هستید که خود را متولی همه‌چیز می‌دانید؟ یا یک شعار و چهره و قیافه، آدم متولی می‌شود؟ به چه مناسبت خود را دلسوزتر از دیگران می‌دانید؟

چرا به همه شک می‌کنیم؟

او با بیان اینکه «باید اجازه داد فضای باز ایجاد شود»، گفت: «مردم ما عاشق کشور و اسلام هستند، عاشق انقلاب و امام هستند، قانون اساسی و رهبری نظام را قبول دارند. چرا به همه شک می‌کنیم و طرف هر چه قسم می‌خورد قبول نمی‌کنیم؟ تمام زندگی طرف را بررسی می‌کنیم، تمام سخنرانی‌ها و گذشته طرف را بررسی می‌کنیم. چقدر ما آدم بیکار در کشور داریم که به‌دنبال یک نقطه ضعف از افراد هستند تا آن نقطه

سخنرانی در دانشگاه بهشتی، واکنش سریع در «بهارستان»

روحانی: چرا دانشگاه خاموش است؟

روحانی

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

در تهر

شکل گرفته است. این اقدام از آثار دانشگاه است؛ چراکه کسانی که در مذاکرات حرف می‌زنند و تصمیم می‌گیرند، تربیت‌شده دانشگاه‌هستند.»

موضوعی را که در گذشته رخ داده، رها کنیم

وی با بیان اینکه «چرا در جامعه نمی‌آیم و به جریان خروشان مردم وصل نمی‌شویم؟» افزود: «اکثریت جامعه خوب می‌بینند و می‌فهمند. من در آسایشگاه جانبازان حضور پیدا کردم، آنها دقیقا می‌دانستند که چه خبر است و می‌گفتند ما می‌دانیم چه اتفاقاتی در حال رخ‌زدان است و چه کسانی چه کارهایی می‌کنند. محاسبه‌گری را کنار بگذاریم و اینکه دیگران به ما چه می‌گویند و اینکه چه کسانی به ما به‌به و چه‌چه می‌گویند، کنار بگذاریم. دانشگاه باید خود را نقد کند. من نمی‌خواهم فقط به مسایل سیاسی اشاره کنم» روحانی همچنین گفت: «آیا ما نمی‌خواهیم دنبال آشتی برویم؟ آیا می‌خواهیم رودرروی هم بایستیم و موضوعی را که در گذشته رخ داده است، رها نکنیم؟ آیا پیامبر اینگونه بود؟ پیامبر وقتی به مکه آمد با آن همه افراد بدخواه که به او و یارانش ظلم کرده بودند و یارانش را بدصورت وحشیانه کشند و بزرگ‌ترین ظلم‌های تاریخی را انجام داده بودند، چگونه برخورد کرد؟ وقتی پیامبر مکه را فتح کرد چه گفت؟ مگر نگفت امروز، روز وحدت است و روز اتفاق نیست؟ مگر نگفت که بروید همه آزاد هستید و خانه سرخست‌ترین دشمن خود یعنی اوبوسفیان را تبدیل به ملمن کرد و گفت هرکس به خانه او برود در امان است» ما پیرو این پیامبر هستیم. انقلاب اسلامی و ۲۲بهمن برای این بود که ما اسلام و اخلاق را حاکم کنیم. آیا شما نمی‌خواهید پرچم‌دار آشتی باشید؟ او به شعار اعتدال که مورد تأکید دولت است، اشاره کرد و گفت: «اعتدالی که ما می‌گوییم، یعنی عقلائیّت، توجه به منافع کشور، مدارا و اعتدال، یعنی فاصله‌گرفتن از افراط و تندروی‌های نابجا. چه کسی می‌خواهد این پرچم را به دوش بگیرد؟ شما باید به دوش بگیرید. مردم در ۲۴خرداد کار خود را انجام دادند و ما باید دنباله‌رو ملت باشیم.»

همش به فکر ISI نباشیم

روحانی در ادامه سخنان خود خطاب به روسای دانشگاه، استادان و شرکت‌کنندگان در این مراسم گفت: «آیا دانشگاه نمی‌خواهد در گرفتاری‌های مردم و مشکلات آنها و بحث محیط زیست و هوای آلوده ورود پیدا کند؟ نمی‌تویم تحقیقات بنیادین انجام ندهید، ولی برخی از تحقیقات مورد نیاز جامعه یک ضرورت و وظیفه است. امروز در هر استانی دانشجویان و دانشگاه باید جهلی بیندیشند ولی به‌صورت علمی عمل کنند. همش به فکر ISI و امتیاز نباشیم. رها کنید این شرک‌ها را و به فکر ملت و کشور باشیم. زنجیره علم در کشور را کتل کنیم، چراکه مقاله به تنهایی به درد نمی‌خورد. مقاله باید به زندگی مردم بیاید مردم چشم امید به شما دارند. دانشگاه باید از خودش نقد کند و راحل بدهد.» رئیس‌جمهوری همچنین گفت: «دانشگاه باید برای ملت و کشورمان، «اداش» گاه باشد نه اینکه خدایی نکرده یک وقتی به «دانش» کاه تبدیل شود. ما باید دانشگاه را مرکز علم، تحقیق و پژوهش قرار دهیم و دانشجویان را به‌عنوان کارآفرین برای توسعه و ترقی کشور آماده کنیم.»

بگذارید وزیر علوم به وظایفش عمل کند

او در بخش دیگری از صحبت‌های خود اظهار کرد: «من از همه عزیزان در کشور می‌خواهم بگذارند وزارت علوم به وظایف قانونی خود عمل کند و قانون را اجرا کند. اگر وزیر مسوول است، باید به مسوولیت خود عمل کند» روحانی با اشاره به ویژگی‌های وزیر علوم گفت: «وزیر علوم از اندیشمندان است و مورد قبول و احترام اکثریت قاطع اساتید دانشگاه است. بگذاریم که وزارت کار خود را بکند، روسای دانشگاه‌ها به وظایف خود عمل کنند و فضایی را ایجاد کنیم که تحمل در دانشگاه‌ها بالا برود. اشکالی ندارد که گروهی به یک فکر سیاسی خاصی وابسته باشند، آنها آزاد هستند ولی دانشگاه باید محیط مدرا شود و زبان علم و عقلائیّت در آن گسترش پیدا کند.»

دانشگاه باید استقلال خود را باز یابد

رئیس‌جمهوری با اشاره به تأکید مقام‌عظم‌رهبری در ارتباط با کرسی‌های آزاداندیشی نیز خطاب به دانشگاهیان گفت: «کرسی‌های آزاداندیشی که رهبری بر آن تأکید داشتند چه شد؟ آزاداندیشی یعنی تضارب آرا و اینکه تحمل‌ها را بالا ببریم و در این ارتباط بار بزرگی بر دوش شماست.» روحانی گفت: «من در سخنان قبلی‌ام گفته‌ام که دانشگاه باید استقلال آکادمیک و آزادی آکادمیک خود را بازیابد. تحقیق، آزادی و توسعه علمی همواره دشتشان در دست یکدیگر است و هیچ‌جا هم تحقیق بدون محیط آونمی‌توانید بیابید، ما نیاز به محیط امن در دانشگاه داریم ولی نیاز به محیط امنیتی نداریم.»

ما دانشگاه منزوی نمی‌خواهیم

رئیس‌جمهوری با بیان اینکه «دانشگاه باید فضای علم باشد، نه سیاست‌زدگی» تأکید کرد: «فضای دانشگاه باید فضایی آرام باشد نه یک فضای خاموش. ما نیاز به دانشگاهی داریم که در آن آموزش، پژوهش، علم، تحقیق و بیش باشد. دانشوری و روشن‌فکری از دانشگاه به فضای جامعه منتقل شود و فضای جامعه را عوض کند. ما دانشگاه منزوی جدا از جامعه، دانشگاهی که در کنجی تحقیق کند ولی تحقیق به جامعه برنگردننمی‌خواهیم.

به هرآنچه در مورد دانشگاه گفته‌ایم، بایدبندیم

رئیس‌جمهوری با تأکید بر اینکه «دانشگاه برای تحقق این موضوع مسیری طولانی در پیش دارد»، گفت: «دولت به هر آنچه در مورد دانشگاه گفته، پایبند است. دولت به‌دنبال دانشگاهی است که بین کیفیت و کمیت آن توازن وجود داشته باشد. ما نیز خوشحال می‌شویم که ببینیم ۴۰هزار دانشجوی دکترا داریم ولی شما دانشگاه‌های بزرگ را نیز مشاهده کنید. ببینید دانشجوی دکتری آنها چند نفر است؟ در سال یک دانشگاه اروپایی و آمریکایی چند نفر دانشجوی دکترا می‌پذیرد؟ خیلی خوب است همه دکتر شوند!» او به شوخی با بیان اینکه «هرکس را می‌بینیم انگار دکترا دارد»، گفت: «البته اگر شما بگویید که این کیفیت است، ما خوشحال می‌شویم. شما به‌رحال روسای دانشگاه، مدیران و مسوولان دانشگاه هستید و اگر بگویید کیفیت است، ما می‌پذیریم. کیفیت و کمیت باید توازن داشته باشد.»

آرینه

اطلاعات

یادداشت: «حمایت مشروط و سبب کالایی»

قاسم ابوالقاسم‌پور

این روزها طرح ارح سبب کالا به مردم اجرا شد و در اجرا با مشکلاتی مواجه گردید. همان خط سیاسی که تا دیروز از طریق رسانه ملی به دولت اعتراض می‌کرد که چرا به وعده خود برای اجرای این طرح در آغاز بهمن‌ماه عمل نکرده است، مردم در انتظارند و دولت خلف وعده می‌کند، حالا مشکلات اجرایی این طرح را به‌صورت دولت می‌گوید و در ذیل همان شعار «حمایت مشروط» دولت را مورد سوال و نقد قرار می‌دهد. اگر ایرادی به دولت وارد باشد، این است که در مدت کوتاه، مجال نیافت تا مزایای توزیع کالا به‌جای پول را تشریح کند.. جریان «حمایت مشروط» از دولت، به‌جای نقد سازنده در پی نقد تخریبی است.. نمایندگان گلی که در کارنامه و عملکرد دولت آقای احمدی‌نژاد سهیم هستند، چرا «حمایت مشروط» را شعار انتظام وظایف و مسوولیت خود کرده‌اند؟

تجربه

یادداشت: «حل مشکل اقتصادی

ایجاد مشکل فرهنگی؟» احمد شیراز

اگر پنج‌رای باز شد ممکن است فردا باز نشود و اگر چیزی گرفتنی است باید گرفت. مردم در مورد دریافت حقوقشان چنین مشکلی ندارند ولی در آن برنامه‌هایی که غیر از طرق معمول است مثل یارانه‌ها و سبب کالا، می‌خواهند همان ساعات اولیه به آن دست یابند تا مبادا به مشکلی برخورد کنند. کشفیه‌نمی‌توان این مشکلات را برطرف کرد. به‌منظر می‌رسد که اقتصاددانان دولت، باید این را در محاسبات خود پیش‌بینی و برنامه‌ریزی کنند. صحبت‌ها جوالگو نیست و مسوولان اقتصادی نباید فکر کنند با یک راحل فرهنگی می‌شود یک کار اقتصادی را مدیریت کرد. باید در مدیریت توزیع یک تصمیم‌ی‌های انجام دهند که از هجوم ناگهانی جلوگیری کنند. وگرنه اینکه بخواهند با نصیحت و موضع فرهنگی مدیریت کنند، امکان‌پذیر نیست.

تأمل

یادداشت: «سبد فلاکت؟» مسعود کاظمی

نقطه مشترک تمامی انتقادات به دولت گذشته توهین به کرامت انسانی مردم ایران بود. توزیع پول نقد یا گونی‌های رایگان سیب‌زمینی، از نمونه‌های بارز این کنش دولت نهم و دهم بود. اما اکنون و در دولت تدبیر و امید، سبب کالای رایگان؛ ما با مردمی مواجه هستیم که برای هر چیز رایگان صف‌های طولی تشکیل می‌دهند در گاهی به خود و دیگران آسیب جسمی می‌رسانند. اینکه مردم در این سال‌ها انواع و اقسام توهین‌ها را تحمل کرده و به این شیوه عادت کرده‌اند عدد بذر از گناه است.. به آن مردم محرومی که توان سینمافرتن ندارند یا آن دسته‌ای که در سال چندبار لنت خوردن مرغ را تجربه می‌کنند نمی‌توان انتقاد کرد که چرا برای به‌دست‌آوردن این امکان رایگان عجله می‌کنند. این دولت است که باید پاسخگو باشد که چرا ثروت ملی را به‌صورت درست در بین مردم توزیع نمی‌کند تا شاهد چنین صحنه‌هایی نباشیم. کشور ما سرشار از منابع طبیعی است که ثروت بادآورده‌ای را برای حکومت‌ها به ارمغان می‌آورد اما به‌طور مثال پول نفت به‌جای ساختن زیرساخت‌ها و ارتقای سطح زندگی مردم، به جیب چندین نفری سرازیر می‌شود که به‌نام دوزدن تحریب‌ها مردم را دور زدن. نحوه توزیع این سبد کالا و نحوه مواجهه مردم با آن، نشان داد که این سبد فلاکت است.

کیمت

تیتیر یک: «آزمون ناموفق دولت «تدبیر» / یک سبب کالا با هزار و یک حاشیه»

به گزارش خبرنگار ما، اکثر تماش‌گیرندگان با روزنامه و مردمی که با خبرنگار ما در سطح شهر گفت‌وگو می‌کردند، از نحوه توزیع سبب کالا انتقاد دارند. کسانی که جزو اقشار آسیب‌پذیر جامعه هستند و تعداد آنها نیز کم نیست، نسبت به عدم دریافت سبد کالا از دولت انتقاد کردند. افرادی هم که سبد کالا شامل آنها شده از نحوه توزیع گلایه دارند. سردی هوا و بی‌برنامگی در توزیع، شکایت مردم از مسوولان است.

محک

یادداشت: «محک تجربه مردان اعتدال»

رحیم‌زادعلی

دولتمردانی که طرح هدفمندی یارانه‌ها را به اقتصاد صدق‌های تشبیه می‌کردند، برای حفظ عزت شهروندان اکنون که در مصدر امور قرار گرفته‌اند، چه برنامه مشخصی دارند؟ طرح اعطای سبب کالا به اقشار آسیب‌پذیر که کیفیت، میزان و چگونگی واکسزای آن اکنون به یک مساله ملی تبدیل شده است، محک خوبی برای آزمون «مردان تابخربه و پخته» دولت بود. اما اجرای آن در عمل تردیدی باقی نگذاشته که این دولت نیز در تکرار رفتارهای پوپولیستی که تا پیش از این، مورد انتقاد خودشان بود، چقدر شباهت‌ده و نشانیه‌ای قدم برمی‌دارد.

وضعیت امروز

تیتیریک: «سبد کالا قربانی گرفت»

دست‌آورد سیر معیوب و چرخه ناصواب گزینش مشمولان و در ادامه، توزیع سبد کالا در چند روز گذشته، در نهایت موجب قفوت دونفر و مجروحیت تعدادی از شهروندان ایرانی شد. آیا نمی‌شد کار به چنین جایی نرسد؟ ... تلفات جانی برای دریافت سبد کالایی در حالی رخ داده که طبق منطق دولتی‌ها در قبال موضوع حادثه آتش‌نشانی در تهران، باید مسوولان دولتی که مسبب کشته‌شدن مردم برای اجرای این طرح بودند نیز استعفا دهند یا استیضاح شوند. دیروز باز هم صف‌های طولانی مردم و درگیری بین متقاضیان را شاهد بودیم تا این سوال به وجود آید که تدبیر مسوولان برای جلوگیری از به‌خطرآفتادن جان و کرامت انسانی چه بوده‌است؟

و یا با شماره گیری کد **۰۷۳۳۳۰۷** از طریق تلفن همراه، ما را یاری دهید.

برای بازدید از این مجموعه که حاصل عشق شماس‌تاب ۱۳۱۰ ۲۳۵۰ تماس بگیرید.